Lietas arhīva Nr. C-0615-17
ECLI:LV:CERT:2017:1010.C30417417.2.S

Lieta Nr. C30417417 C–0615–17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 10. oktobrī

Cēsu rajona tiesa

tiesnese A. Bērziņa

ar tiesas sēdes sekretāri S. Senkāni

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu – Nordea Bank AB prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017. gada 20. februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ierosināta civillieta – Nordea Bank AB, kuru Latvijā pārstāv Latvijas filiāle (turpmāk tekstā – prasītājs) prasība pret /pers. A/ (turpmāk tekstā –atbildētāja) par parāda piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1] panta pirmo daļu ar Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas D.Vilsones 2017. gada 17. maija rezolūciju, civillieta nodota izskatīšanai Cēsu rajona tiesai, lai panāktu ātrāku lietas izskatīšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006. gada 14. novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma (kredīta) līgums Nr. 2006/3942/HK (turpmāk – Aizdevuma līgums), saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājam aizdevumu 100 000,00 EUR apmērā atbildētāja kredītsaistību refinansēšanai, ko apliecina atbildētāja konta izraksts par aizdevuma izmaksu.

2014. gada 1. aprīlī notika uzņēmuma pāreja, kuras rezultātā Nordea Bank AB (Zviedrijā reģistrēts uzņēmums, kas ir Nordea Finland Plc mātes uzņēmums) pārņēma visas saistības, tiesības un pienākumus no Nordea Bank Finland Plc attiecībā uz uzņēmuma darbību Latvijā.

2009. gada 5. augustā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, saskaņā ar kuru puses vienojās par atmaksājamās aizdevuma daļas noteikšanu 100,00 EUR apmērā līdz 20.08.2010. Tāpat puses vienojās par pievienotās likmes pacelšanu līdz 2,0% gadā un izteikušas Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunā redakcijā. Komisijas maksa 190,00 EUR apmērā par Aizdevuma līguma grozījumiem tika apvienota (kapitalizēta) ar aizdevumu, kā rezultātā atlikusī aizdevuma pamatsumma palielinājās līdz 94 732,45 EUR.

2010. gada 5. augustā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, saskaņā ar kuru puses vienojās par atmaksājamās aizdevuma daļas noteikšanu 100,00 EUR apmērā līdz 25.08.2011. un mainījušas maksājuma perioda datumu nosakot to kā katra kalendārā mēneša 25. datumu. Komisijas maksa 187,06 EUR apmērā par Aizdevuma līguma grozījumiem tika apvienota (kapitalizēta) ar aizdevumu, kā rezultātā atlikusī aizdevuma pamatsumma palielinājās līdz 93 719,51 EUR.

2011. gada 17. augustā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, saskaņā ar kuru puses vienojās par atmaksājamās aizdevuma daļas noteikšanu 150,00 EUR apmērā līdz 27.08.2012. un izteikušas Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunā redakcijā. Komisijas maksa 120,00 EUR apmērā par Aizdevuma līguma grozījumiem tika apvienota (kapitalizēta) ar aizdevumu, kā rezultātā atlikusī aizdevuma pamatsumma palielinājās līdz 92 639,51 EUR.

2012. gada 28. augustā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, saskaņā ar kuru puses vienojās par aizdevuma atmaksu atbilstoši anuitātes principam un kā pēdējo atmaksas dienu noteikušas 25.11.2032. Tāpat puses izteikušas Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunā redakcijā.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 3.8. punktu atbildētājai bija tiesības vienu reizi kalendārā gada laikā uz vienu mēnesi atlikt gan pamatsummas, gan procentu maksājumus (turpmāk – Kredīta brīvdienas). Šajā gadījumā procenti, kuru atmaksa tiek atlikta, tiek pievienoti aizdevuma pamatsummai. Atbildētāja pieteicās uz Kredīta brīvdienām 2012. gada septembrī, kā rezultātā atlikusī aizdevuma pamatsumma palielinājās par 293,85 EUR.

Saskaņā ar Aizdevuma līgumu atbildētājam aizdevuma daļas atmaksa bija jāveic līdz kalendārā mēneša 25. datumam, taču sākot ar 2016. gada 25. jūliju atbildētājs sāka kavēt un katru mēnesi kavēja saskaņā ar Aizdevuma līgumu veicamos maksājumus, ko apliecina atbildētāja parādsaistību

izvērsts aprēķins.

Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 7.2.1.punkts dod tiesības prasītājam pieprasīt visu no Aizdevuma līguma izrietošo parādsaistību nekavējošu atmaksu gadījumā, ja saskaņā ar Aizdevuma līgumu ir iestājies kāds no saistību neizpildes gadījumiem.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 7.1.1.punktu saistību neizpildes gadījums ir, ja aizņēmējs nav savlaicīgi nomaksājis kādu summu saskaņā ar kādu no Aizdevuma līguma noteikumiem ilgāk par 60 kalendārajām dienām. Ņemot vērā to, ka nokavēto maksājumu apjoms 2016. gada 28. septembrī pēc Aizdevuma līguma sasniedza 1490,98 EUR un bija ilgāks par 60 kalendārajām dienām, prasītājs ar 2016. gada 28. septembra vēstuli pieprasīja atbildētājai nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 28.10.2016. veikt no Aizdevuma līguma izrietošo parādsaistību izpildi. Minētās vēstules tika nosūtītas atbildētājai uz viņas deklarēto dzīvesvietu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka saistību neizpildes gadījums netika novērsts vēstulē norādītajā termiņā, tad sākot ar 2016. gada 31. oktobri atbildētājai ir pienākums atmaksāt visu neatmaksāto parādu.

Līdz pat šīs prasības sastādīšanas dienai atbildētāja parādu nav samaksājusi.

Prasītājs lūdz piedzīt parādu un visus tiesas izdevumus no atbildētājas prasītāja labā. Lūdz noteikt prasītājam tiesību par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no neatmaksātā pamatparāda.

Prasība pamatota ar Kredītiestāžu likuma 1.panta 5.punktu, Civillikuma 1652., 1716., 1717., 1720., 1759., 1765., 1934., 1943. un 1946.pantiem, Civilprocesa likuma 26.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punktu, 35.panta pirmās daļas 1.punktu, 41.panta pirmo daļu, 127.-130.un 195.pantu.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2017. gada 20. martā ir saņemti atbildētājas /pers. A/ rakstveida paskaidrojumi.

Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka prasītāja prasības pieteikumu uzskata par nepamatotu. Atbildētāja norādījusi, ka dažādu apstākļu sakritības dēļ viņai radušies papildus izdevumi – bija veicami liela apmēra maksājumi Valsts kasē. Tieši šī iemesla dēļ kavējusi maksājumus sakarā ar Aizdevuma līgumu. Norādījusi, ka visu naudas summu nekavējoties nevar atdot, savukārt ģimenes vienīgās dzīves vietas tirgus vērtība nesedz esošo parādu un prasības pieteikumā norādīto summu. Atbildētāja uzskata, ka šī iemesla dēļ ir nepieciešama vienošanās ar prasītāju.

2017. gada 10. oktobrī saņemts prasītāja Nordea Bank AB un Luminor Bank AS pārstāvju pieteikums par prasītāja procesuālo tiesību pārņemšanu, norādot, ka 2017. gada 17. septembrī starp prasīju un Luminor Bank AS (iepriekšējais nosaukums DNB banka) noslēgts līgums par kredītiestādes uzņēmuma pāreju. Ar Uzņēmuma pārejas līgumu 2017. gada 1. oktobrī prasītāja Nordea Bank AB nodeva visas prasītāja saistības, tiesības un pienākumus, kas izriet no kredītiestādes uzņēmumu sastāvā ietilpstošo ar klientiem noslēgto līgumu kopuma tiesību pārņēmējam Luminot Bank AS. Lūgts aizstāt prasītāju civillietā ar Luminot Bank AS.

Prasītāja Nordea Bank AB Latvijas filiāles pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, iesniedzis iesniegumu ar lūgumu minēto lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes norādot, ka prasību uztur pilnā apmērā.

Luminor Bank AS pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, iesniedzis iesniegumu ar lūgumu minēto lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes norādot, ka prasību uztur pilnā apmērā.

.

Atbildētāja/pers. A/ un viņas pilnvarotais pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradušies.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem atbildētājas pārstāvim nosūtīta pavēste par tiesas sēdes laiku un vietu uz viņa deklarēto dzīves vietu. Tiesā nav saņemti iesniegumi no atbildētājas, vai viņas pārstāvja par lietas atlikšanu, vai par neierašanās iemesliem.

Pie minētiem apstākļiem tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē, pamatojoties uz lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 1587. pantu.

Saskaņā ar Civillikuma (turpmāk tekstā–CL) 1587. pantu: „tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus".

Ar prasības pieteikumam pievienoto 2006. gada 14. novembra Aizdevuma līgumu Nr. 2006/3942/HK un tā grozījumiem (lietas 8. – 29. lapas), prasītāja pierādījusi noslēgtās saistības ar atbildētāju, bet ar parāda aprēķinu (lietas 32. – 35. lapas) prasītāja pierādījusi parāda apmēru.

Pamatots ir prasījums par procentu piedziņu, jo saskaņā ar CL 1753. pantu: „Ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu ..". Bet saskaņā ar CL 1756. pantu: „Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu". Saskaņā ar CL 1946.pantu: "procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (..)". Konkrētajā gadījumā, saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 3.1.punktu atbildētājai bija pienākums maksāt procentus par aizdevuma lietošanas

atvēlējumu, kas saskaņā ar parāda aprēķinu (lietas 32.–35. lapas) sastāda 564,23 EUR par periodu no 25.07.2016. – 31.10.2016.

Tiesa atzīst, ka ir apmierināms prasītājas lūgums par līgumsoda piedziņu no atbildētājas un tas ir samērīgs attiecībā pret ilgstošo parādsaistību nekārtošanu, kas konkrētajā gadījumā ir 192,63 EUR apmērā par periodu no 26.07.2016. – 31.10.2016., jo saskaņā ar CL 1717. panta nosacījumiem: „Līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas." Savukārt CL 1720. pants nosaka: „Kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu: ..2) ja līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā."

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. 2017. gada 12. jūnija atsauksmē par atbildētājas paskaidrojumu prasītāja pārstāvis norādījis, ka atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu parāda mazināšanai, nav vērsusies pie prasītāja, lai vienotos par parāda atmaksas kārtību.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājai jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja iesniegto parāda aprēķinu (lietas 32.-35. lapas). Uz lietas izskatīšanas dienu atbildētāja /pers. A/ nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprinātu parāda samaksu.

Tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma un no atbildētājas /pers. A/ prasītāja labā piedzenams parāds 78 319,88 EUR.

Prasītājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem, ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt sešus procentus no simta gadā, ievērojot CL 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu apmierināms pilnībā. No atbildētājas prasītājas labā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas, 34. un 39. pantu noteikumiem, piedzenami tiesas izdevumi saskaņā ar kvītīm lietā – samaksātā valsts nodeva 2000,09 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājai /pers. A/ nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Apmierināms Nordea Bank AB un Luminor Bank AS pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu.

2017. gada 17. septembrī starp prasīju un Luminor Bank AS (iepriekšējais nosaukums DNB banka AS) noslēgts līgums par kredītiestādes uzņēmuma pāreju. Ar Uzņēmuma pārejas līgumu 2017. gada 1. oktobrī prasītāja Nordea Bank AB, kuru Latvijā pārstāv Latvijas filiāle, nodevis visas prasītāja saistības, tiesības un pienākumus, kas izriet no kredītiestādes uzņēmumu sastāvā ietilpstošo ar klientiem noslēgto līgumu kopuma tiesību pārņēmējam Luminor Bank AS.

Civilprocesa likuma 77. pants reglamentē procesuālo tiesību pārņemšanu. Šī panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam. Civilprocesa likuma 77. panta otrajā daļā norādīts, ka tiesību pārņemšana iespējama jebkurā procesa stadijā. Šī panta trešajā daļā noteikts, ka visas darbības, kas izpildītas procesā līdz tiesību pārņēmēja iestāšanās brīdim, tiesību pārņēmējam ir tikpat obligātas, cik obligātas tās bija personai, kuras tiesības ir pārņemtas. Sprieduma izpilde, pēc tā stāšanās spēkā, ir viena no procesa stadijām un Civilprocesa likums pieļauj procesuālo tiesību pārņemšanu arī tiesas sprieduma izpildes procesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. , 77. un 97. pantu tiesa

n o s p r i e d a :

Nordea Bank AB, kuru Latvijā pārstāv Nordea Bank AB Latvijas filiāle un Luminor Bank AS pieteikumu par prasītāja Nordea Bank AB aizstāšanu civillietā – Nordea Bank AB prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu apmierināt.

Aizstāt Cēsu rajona tiesas civillietā Nr. C30417417 C–615-17 prasītāju Nordea Bank AB, kuru Latvijā pārstāv Nordea Bank AB Latvijas filiāle, vienotais reģistrācijas Nr. 40103749473 ar viņa tiesību pārņēmēju – Luminor Bank AS, vienotais reģistrācijas Nr. 40003024725, juridiskā adrese Skanstes iela 12, Rīga, norādot to kā prasītāju.

Luminor Bank AS prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Luminor Bank AS parādu 78 319,88 EUR, kas sastāv no: parāda pamatsummas 77 563,02 EUR, procentiem par aizdevuma lietošanu 564,23 EUR par periodu no 25.07.2016. – 31.10.2016., līgumsoda 192,63 EUR par periodu no 26.07.2016. – 31.10.2016. un piedzīt tiesas izdevumus 2004,79 EUR, pavisam kopā piedzīt 80 324,67 EUR (astoņdesmit tūkstoši trīssimt divdesmit četri *euro* un 67 centi), nosakot termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt prasītāja Luminor Bank AS tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/ sešus (6) % gadā no neatmaksātā pamatparāda EUR 77 563,02, to nepārsniedzot.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese